

Odbor právní
a Krajský živnostenský úřad
oddělení státního občanství a přestupků

DATUM	SPISOVÁ ZNAČKA	ČÍSLO JEDNACÍ	OPR. ÚŘEDNÍ OSOBA
1. srpna 2011	KUSP/53062/2011/PŽÚ/Du	KUZL/53062/2011	Mgr. Durďáková

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Zlínského kraje, odbor právní a Krajský živnostenský úřad (dále jen „odvolací orgán“), jako orgán věcně a místně příslušný podle §67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, §178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a §16 odst. 2 a odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), přezkoumal na základě odvolání **Ing. Ludřka Maděry, nar. 12.4.1943, trvale bytem Zlín, tř. 2. května 4098**, rozhodnutí Městského informačního a turistického střediska Magistrátu města Zlína ze dne 4.7.2011, bez č.j. a sp.zn., vydané ve věci žádosti o poskytnutí informací ze dne 3.6.2011, č.j. 69435/2011, a rozhodl takto:

V souladu s ustanovením §90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Městského informačního a turistického střediska Magistrátu města Zlína ze dne 4.7.2011, bez č.j. a sp.zn., vydané ve věci žádosti Ing. Ludřka Maděry o poskytnutí informací ze dne 3.6.2011, č.j. 69435/2011, ruší a věc se vrací Magistrátu města Zlína k novému projednání.

Odůvodnění:

Dne 3.6.2011 byla Magistrátu města Zlína (dále jen „povinný“) doručena žádost Ing. Ludřka Maděry (dále jen „žadatel“) o poskytnutí informací. Žadatel požadoval kopii materiálu vypracovaného pro Policii České republiky, jež byl zmíněný v „Reakci MMZ na článek Důchodci naúčtovali za informace o odměnách na zlínské radnici 32 tisíc“. Tuto reakci v kopii žadatel přiložil ke své žádosti, přičemž přesně vyznačil, že má zájem o informace o tom, v jaké platové třídě jsou zařazeni vedoucí odborů a vedoucí oddělení Magistrátu města Zlína a jaké mají další příplatky, jaké měli tyto vedoucí v jednotlivých měsících vysoké osobní ohodnocení a jaký celkový počet odměn a v jaké celkové částce je dostali, a to v letech 2005, 2006 a 2007.

Dne 17.6.2011 zaslal povinný žadateli sdělení o prodloužení lhůty pro poskytnutí informace o 10 dnů. Protože povinný žádost žadatele nevyřídil ani v prodloužené lhůtě, podal žadatel dne 30.6.2011 u povinného stížnost dle §16a zákona o svobodném přístupu k informacím. Na základě stížnosti následně povinný dne 4.7.2011 vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti, a to v rozsahu poskytnutí informací o tom, jak vysoké osobní ohodnocení měli všichni vedoucí odborů a oddělení Magistrátu města Zlína v jednotlivých měsících v letech 2005, 2006 a 2007 a jaké celkové částky dostali tito vedoucí v uvedeném období. Poskytnuty byly tedy pouze informace o tom, v jakých platových třídách byli v uvedeném období vedoucí odborů a oddělení zařazeni, informace o tom, kteří vedoucí a jaké pobírali další příplatky a informaci o počtu odměn vyplacených vedoucím v uvedených letech. Rozhodnutí bylo žadateli oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení dne 7.7.2011.

Proti rozhodnutí povinného podal žadatel odvolání, které bylo odvolacím orgánem shledáno jako odvolání přípustné a včas podané (povinnému doručeno dne 8.7.2011). V odvolání žadatel poukazuje na to, že povinný nevzal při zamítnutí žádosti v úvahu rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 57/2010. Z tohoto důvodu navrhuje, aby odvolací orgán přikázal povinnému žádosti vyhovět.

Rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o informace odůvodnil povinný právní úpravou obsaženou v zákoně č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů, kdy dle jeho názoru byly požadované informace, které jsou považovány za osobní údaj, a dále se odkázal na zákon o svobodném přístupu k informacím, zejména pak na jeho nejednoznačnost. Ve svém rozhodnutí současně zdůvodnil, proč nepřihlédl k rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.5.2011, č.j. 5 As 57/2010-79, a naopak se přiklonil k rozsudkům Soudního dvora ES (např. rozsudek ve spojené věci C-92/09 a C-93/09).

Odvolací orgán po seznámení se spisovým materiálem, který od povinného obdržel dne 19.7.2011, uvádí následující.

Podáním žádosti žadatel realizoval své ústavně zaručené právo na informace garantované mu čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Proti tomuto ústavně zaručenému politickému právu však dle odvolacího orgánu stojí další z ústavně chráněných práv, a to právo na ochranu soukromí (čl. 10 Listiny). Tímto je každému zaručováno právo na zachování lidské důstojnosti, osobní cti, dobré pověsti a ochranu jeho jména. S tím potom koresponduje právo každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života a právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě.

Ačkoliv je odvolacímu orgánu znám rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 57/2010-79 ze dne 27.5.2011, je toho názoru, že na poskytnutí údajů požadovaných žadatelem jej nelze aplikovat v každém případě. Názor jednoho ze senátů Nejvyššího správního soudu nelze v našem právním systému považovat za pramen práva, nelze jej tedy stavět na úroveň zákonů a právních předpisů vydaných na základě jejich zmocnění. Judikatura Nejvyššího správního soudu, jakož i Nejvyššího soudu, je významná pro sjednocení výkladu právních předpisů. V případě problematiky řešené výše zmíněným judikátem se však nejedná

o ustálený právní názor, když se odchyluje od dosavadní rozhodovací praxe jak správních orgánů, tak především soudů, a nekoresponduje ani s názorem např. Úřadu pro ochranu osobních údajů, který má ve vztahu k ochraně osobních údajů významné postavení. Jelikož se v dané věci jedná o případ, kdy proti sobě stojí dvě ústavně zaručená práva, je podle názoru odvolacího orgánu předpoklad, že k této problematice zaujme stanovisko také Ústavní soud České republiky. Do té doby, než dojde k jednoznačnému výkladu problematického ustanovení §8b zákona o svobodném přístupu k informacím, je odvolací orgán zastáncem takového výkladu, který upřednostňuje ochranu ústavně garantovaného práva na ochranu soukromí před právem na informace jakožto právem politickým. V tomto směru se tedy ztotožňuje s názorem povinného.

Vzhledem k tomu, že žadatelem požadované informace týkající se konkrétní výše osobního ohodnocení a celkové výše odměn jednotlivých vedoucích odborů a oddělení v letech 2005 - 2007 byly vyhodnoceny jako osobní údaje /ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů/, podléhají ochraně vyplývající ze zmiňovaného zákona. K jejich zpracování, resp. poskytnutí, je tedy třeba souhlasu jednotlivých dotčených subjektů, tj. vedoucích odborů a oddělení (§ 5 odst. 2 cit. zákona). Takový souhlas si však povinný nevyžádal a v tomto směru dle odvolacího orgánu nepostupoval správně. Nelze již předem předpokládat, že takový souhlas udělen nebude a poskytnutí požadované informace bez dalšího odmítnout.

Odvolací orgán si v rámci odvolacího řízení uvedená vyjádření dotčených osob nemohl opatřit sám, a to z toho důvodu, že ze spisového materiálu nelze zjistit, kterých dotčených osob jmenovitě, včetně kontaktu na ně, se to týká.

V návaznosti na výše uvedené rozhodl odvolací orgán o odvolání žadatele tak, že napadené rozhodnutí povinného zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Při novém projednání si povinný od konkrétních dotčených subjektů vyžádá jejich stanovisko k možnému poskytnutí žadatelem požadovaných informací a na základě toho znovu ve věci buď rozhodne o zamítnutí části žádosti, nebo požadované informace žadateli poskytne. Názorem odvolacího orgánu je povinný vázán /§90 odst. 1 písm. b) správního řádu/.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (§91 odst. 1 správního řádu).

Mgr. Renata Navarová
vedoucí odboru právního
a Krajského živnostenského úřadu

Vyhotovuje se:

1 x Ing. Luděk Maděra – do vlastních rukou
1 x Magistrát města Zlína
1 x spis Krajského úřadu Zlínského kraje